

Artikel van de Maand – Mei 2008

Waarom staan jullie hier de hele dag zonder werk?

Door Dr. Steef van 't Slot

In het artikel van vorige maand beloofde ik de missiologische implicaties van Jezus' gelijkenis van de Wijngaardenier (Matt. 20:1-16) onder de loep te nemen. Er zijn vier elementen die onze speciale aandacht vragen: de urgentie van het werk, de korte tijd die er is om het af te maken, de smoezen van potentiële arbeiders en de gulle beloning voor alle deelnemers. Tenslotte kunnen we ons afvragen hoe we deze Wanhopige Personeel Werver het beste kunnen bijstaan.

Ten eerste zien we de volharding van de wijngaardenier, die op één dag vijfmaal naar het marktplein gaat om personeel te huren. Alleen hij weet hoeveel werk er te doen is en hoe kort de tijd daarvoor is.

Hij moet inderdaad wanhopig zijn geweest, dat hij de leiding over het werk vijf keer in de steek laat om nieuw personeel te recruteren. Misschien verliet hij zijn werk met het dringende verzoek aan zijn werkers, te 'bidden voor meer werkers' (Matt. 9:37,38)!

Vervolgens is er de tijdsduur van die dag. We kunnen dat op drie manieren interpreteren: als Tijdperk van de Kerk, waarin de wereldwijde taak van evangelisatie en zending zich ontvouwt; of als de periode van een nationale Kerk, sinds haar ontstaan en de invloed die zij uitoefent op de natie. Tenslotte kunnen we het persoonlijk opvatten: sommigen dienen de wijngaardenier al vroeg in hun leven, terwijl anderen dat pas halverwege of aan het eind doen.

In de derde plaats is het opmerkelijk dat de personeelswerver geen commentaar geeft op de bezigheden van hen die eerder in zijn dienst kwamen, maar aan hen die hij ter elfder ure (5 uur 's middags) werft, vraagt hij: "Waarom staan jullie hier de hele dag zonder werk?" De slappe smoes waarmee ze aankomen is "Niemand wilde ons in dienst nemen." De waarheid was dat ze zichzelf niet beschikbaar gesteld hadden – anders waren ze zeker ook eerder in dienst genomen.

Een laatste aspect betreft de beloning: ieder van hen ontvangt hetzelfde bedrag, of ze nu de hele dag gewerkt hadden of slechts het laatste uur. Het salarissysteem van de wijngaardenier is hemels en daardoor te royaal om te begrijpen, zeker voor een prestatiegerichte westerse denkwijze. Natuurlijk had hij het recht om gul te zijn; dat is tenslotte zijn aard. Maar goed, laten we eens kijken naar Jezus' boodschap voor de Kerk en haar discipelen van vandaag.

Ten eerste zien we een grotere urgentie voor mobilisatie en werving tegen het eind van de dag dan aan het begin. Tegen het 11^e uur van de kerkgeschiedenis worden mensen tot werk geroepen dat ze nooit eerder deden omdat ze niet beschikbaar waren, waarom dan ook. Dit is waar voor de meeste Derde Wereld kerken: misschien bewerkten ze hun achtertuintjes – wat die ook mogen vertegenwoordigen – maar de meesten voegden zich niet bij het werk van de wijngaardenier.

Vervolgens merken we op dat tegen het laatste uur van de kerkgeschiedenis blijkbaar nog steeds 25-40% van de wijngaard bewerkt moet worden. De wijngaardenier recruteert mensen die dat werk nooit gedaan hebben. In de laatste decennia mobiliseerde Hij op ongelooflijke wijze de kerk en wierf personeel uit Latijns Amerika, Afrika en Azië, om het interculturele zendingswerk in de wereld, Zijn wijngaard, af te maken.

Ten derde zien we hoe hij het enorme belang van zijn interculturele zendingswerk naar de overgebleven onbereikte volken van de wereld benadrukt, als Hij gebrek aan zendingdeelname bestempelt als ‘zonder werk zijn’. Dat is een heftige uitdrukking, die ons dwingt onze levens, doelen en motivaties te overdenken en te evalueren in het licht van de Zijne. Hoe nuttig zijn wij en onze kerken geweest in het licht van de urgentie van wereldzending? Hoe slap zijn onze smoezen?

Tenslotte het goede nieuws: zelfs de laatsten – of dat nu kerken zijn of individuele zendingen – die zich nu, op het laatste uur van de wereldgeschiedenis laten betrekken bij wereldzending, kunnen nog een volledige beloning ontvangen. Afrikanen worden samen met Amerikanen beloond, net als Aziaten met Europeanen. Het slechte nieuws is dat er om half 6 's middags geen werving meer plaatsvindt. Er komt een nacht waarin niemand werken kan (Joh. 9:4). Latinos, Afrikanen en Aziaten zijn uitgenodigd nu mee te doen en beloond te worden!

Nu naar de laatste vraag: Hoe kunnen *wij* de Wijngaardenier het beste bijstaan? Ik denk door vier dingen te doen: *ten eerste* door onszelf beschikbaar te stellen voor wereldzending, op welke manier dan ook; *ten tweede* door te bidden zoals aangegeven (Matt. 9:37,38); *ten derde* door geloof te hebben in wie we zouden beschouwen als ‘minst-geschikte-kandidaten’ en *tenslotte* door hun kerken te mobiliseren en hun zendingen te recrutereren om de taak van wereldzending naar de overgebleven onbereikte volken af te maken.

Is het geen werk van enorme betekenis dat door de Heilige Geest het aantal niet-westerse zendingen al hoger is geworden dan dat van hun westerse collegas? Kijk bijvoorbeeld naar Zuid Korea, dat omstreeks 1900 voor slechts 3% Christen was, en nu Engeland van haar tweede plaats als zendende natie heeft verstoten met meer dan 11.000 zendingen in het veld. Goed, velen van hen werken misschien niet intercultureel, maar dit land heeft bewezen hoe een biddende natie uiteindelijk een zendende natie wordt.

Laten we de ‘marktplaatsen’ van de Kerk in de Derde Wereld afstropen op zoek naar meer personeel. Laten we ze motiveren en stimuleren, opleiden en bemoedigen en ze keer op keer vertellen dat we in ze geloven en wat belangrijker is: dat Hij in hen gelooft. Dan mogen we uitkijken naar die Dag van Beloning, waar we allen onze denarius zullen ontvangen – maar dan zonder mopperen of jaloezie!